

Dagthema: 'Hoeksteen'

Overweging 1 oktober

Voorganger: Maranca Schenkeveld - lector: Cecilia Carnbäck

“... Met enkel hoekstenen maak je geen stevig gebouw,
de rechte stenen zijn ook absoluut noodzakelijk!
En om te kunnen bouwen heb je heel veel rechte stenen nodig...”

Openingsgebed

Onnoembare,
Wij bidden om de kracht van uw Geest
in ons hart.

Wij keren terug bij onszelf en alles
wat ons ter harte gaat in deze wereld.
Wij worden stil om ons hart te openen
voor schepping en creativiteit.

Voor de stralen van licht en de klank
van liefde.

Schud ons los uit de verkramping van
strijd en onrust.

Maak onze adem weer tot
levensadem en tot bron van moed en
zeker weten.

Geef ons de levende woorden van uw
schrift.

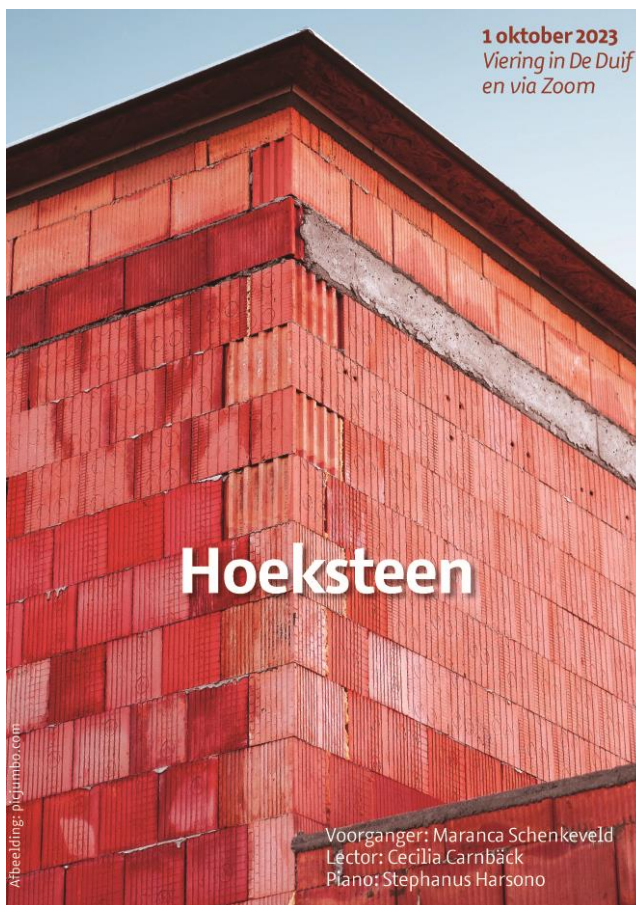
Ter herkenning en om opnieuw
ontmoeting aan te gaan.

Amen.

Lied *A. Meiners/ M. Harinck*

Dit huis is een huis waar de deur openstaat,
waar zoekers en zieners, genood of gekomen,
hun harten verwarmen, van toekomst gaan dromen,
waarin wat hen drijft tot herkenning gaat komen,
de vonk van de Geest in hun binnenste slaat.

Dit huis is een huis waar gemeenschap bestaat,
waar zangers en zeggars bijeen zijn gekomen
om uiting te geven aan waar zij van dromen,
waardoor een beweging ontstaat die gaat stromen,
die nooit meer, door niemand, zich inperken laat.

Welkom en inleiding

Welkom vandaag, zondag 01 oktober, welkom hier in de Duif en welkom op zoom voor degenen die achter hun scherm met ons verbonden zijn.

De viering van vandaag is met vele handen en harten tot stand gekomen. Mijn zus Helma heeft me geholpen om het thema tot stand te brengen om daarna samen het 1e deel uit te werken. De deelnemers aan de liturgievergadering hebben me geholpen er verder inhoud aan te geven. Noud-Lodewijk heeft de keuze van de liederen voor zijn rekening genomen en Fred en Ineke hebben de uitnodiging en het boekje verzorgd. Voor de muzikale omlijsting zit Stephanus vandaag achter de vleugel en achter mij zetten Henk en het koor hun beste beentje voor. De technische ondersteuning wordt zoals elke zondag door Erwin en Marc verzorgd. En ter afsluiting heeft vandaag ... voor de koffie gezorgd. Tenslotte ben ik zeer vereerd dat Cecilia mijn uitnodiging heeft aanvaard om vandaag de lector te zijn.

Na deze lange lijst ga ik door naar het thema: waar gaan we het vandaag over hebben? Ik heb het leesrooster voor vandaag geraadpleegd, maar vond er geen teksten die mij inspireerden. Op één zin na en die luidt als volgt: De steen die de bouwers afkeurden is de hoeksteen geworden. Deze ene zin werd de hoeksteen van deze viering. De hoeksteen is anders dan alle andere stenen, de hoeksteen zorgt voor de verbinding en verbinding geeft vertrouwen en veiligheid.

Ik vond de volgende tekst daarover: De Heer als levende steen is tevens hoeksteen. Hij is het fundament van de geloofsgemeenschap. Voor de volgelingen van Christus geeft die steen hoop en kracht.

En door de eeuwen heen zijn er altijd hoekstenen nodig geweest, we kunnen niet zonder. Letterlijke hoekstenen om huizen te bouwen, die stevig staan. Maar ook figuurlijk gesproken zijn er onder de mensen altijd hoekstenen nodig geweest: stevige stenen, waar vele anderen hun kracht en verbinding aan kunnen ontleenen.

Daar gaan we het vandaag over hebben. Het is een stralende ochtend, en toch hebben jullie de moeite genomen om hier aanwezig te zijn. Cecilia en ik hopen daarom dat het een inspirerende viering mag zijn.

Lied

I. Waarom wanneer uit welke luchtlaag,
uit hoe diep luchtledig werden wij
zo onbestaanbaar onontkoombaar ik en jij-
kant en overkant, woord, weerwoord, tij en tegentij.

Dag van vandaag: vervreemd, hereigend
zoekgeraakt, hervonden, wie zijn wij?
Liefde ternauwernood te leven, ik en jij.
Liefde is geen woord voor dit nu hier verterend vuur.

Maar ooit, God weet uit welke aardlaag,
uit hoe diep versteende moederschoot,
zal Hij ons roepen en wij zullen nieuw en bloot

staan in morgenlicht, onstuitbaar vrij,
zo licht als Hij.

II. Waarom wanneer uit welke luchtlaag,
uit hoe diep luchtledig werden wij
zo onbestaanbaar onontkoombaar ik en Gij,
kant en overkant, woord weerwoord, tij en tegentij.

Dag van vandaag: vervreemd, hereigend
zoekgeraakt, hervonden, wie zijn wij?
Leven ternauwernood te harden ik en Gij.
Leven is uw woord voor dit nu hier verterend vuur.

Maar ooit, Gij weet uit welke aardlaag,
uit hoe diep versteende moederschoot,
zult Gij mij roepen, ik zal blakend nieuw en bloot
naast u staan in licht, onstuitbaar vrij
zo nieuw als Gij.

Eerste lezing uit een interview met Massih Hutak, columnist en rapper

“Kijk, als ik voor het eerst een klas binnenkom stel ik mijn leerlingen de vraag: ‘Wanneer heb je het idee dat je erbij hoort en wanneer niet?’ Daarna vertel ik mijn eigen verhaal. Dat ik in eerste instantie de taal niet verstond, maar dat ik die al snel onder de knie had; dat ik leerde zwemmen, en juichte voor het Nederlands elftal. Ja, ik heb heel hard gewerkt om erbij te horen - wat dat ook mag betekenen - maar dat doel heb ik bijgesteld. Het gaat mij niet meer om een romantisch verhaal, maar om een realistisch verhaal. Natuurlijk wil ik een positieve boodschap aan mijn leerlingen meegeven, maar het is nu eenmaal een harde wereld. Een wereld zonder stageplekken en met vooroordelen. Ik leg ze uit dat ze twee handen hebben waarmee ze aan de slag kunnen en dat ze niet zielig zijn. Ze moeten zoeken naar iets wat bij ze past, waar ze zich op kunnen focussen. Dat helpt.”

Tweede lezing: Verbinding

Verbinding vraagt aandacht
Aandacht vraagt tijd
Tijd geeft rust
Rust geeft ruimte
Ruimte geeft stilte
Stilte geeft meer verbinding
Verbinding geeft aandacht

Lied

H. Oosterhuis/ A. Oomen

Voordat ik bomen zag,
de hazelaar in bloei, in kou,
de steeneik, de kastanje,
zag ik jou. (2x)

Mijn zusje, mijn geliefde,
mijn verre vriend mijn hart is aan.
Mijn naastetje, wat heb ik jou,
wat heb jij mij gedaan?

Voordat de zee mij riep,
haar spiegel, tij en tegentij,
de poolster, de windstilte,
riep jij mij.

Ik kocht een fluit, ik floot
een sluier om je heen van vuur,
een lichaam meer,
tegen de lange duur.

Als ik ooit komen zou
waar bronnen zijn, bauxiet,
een paar gewiekster woorden dan dit:
ben jij daar?

Mijn zusje, mijn geliefde,
mijn verre vriend mijn hart is aan.
Mijn naastetje, wat heb ik jou,
wat heb jij mij gedaan?

Voordat ik bomen zag,
de hazelaar in bloei, in kou,
de steeneik, de kastanje,
zag ik jou.

Derde lezing van Karin uit blog.troostgeschenk.nl

“Broeders en zusters”, sprak Jezus. Ik heb eigenlijk nooit begrepen waarom hij dat zei. Ik ging verder op mijn zoektocht en las over het leven van Boeddha. Hij vertelde dat alles Eén is en altijd blijven zal. We komen uit één bron en gaan er weer naar terug. Dus ... wij mensen, alle mensen, die hier op aarde rondlopen zijn met elkaar verbonden. Wat prachtig, wat geweldig. Nu begint het me te dagen, wat daarmee bedoeld wordt. Door een zilveren lijn horen wij bij elkaar en hebben voor elkaar te zorgen. Of we er nu zwart, wit of geel uitzien... ondanks uiterlijke verschillen zijn we allemaal gelijk en allen één. Als dat nou eens zou kunnen... zou het echt zo zijn. Nu ik er op let, zie ik het daadwerkelijk terug. Kijk maar eens om je heen hoe we voor elkaar zorgen, hoe we begaan zijn met anderen en welke gevoelens er dan voor totaal onbekende mensen naar boven komen. Een lijn die niet te verbreken is, nooit niet ... nu niet en ook later niet ...

De verbinding blijft altijd bestaan, de liefde die deze verbinding voedt zal altijd blijven bestaan ... ook met de mensen die lijfelijk niet meer aanwezig zijn...

Overweging

Een hoeksteen... Eenmaal gevonden als thema voor vandaag heb ik het woord op vele manieren kunnen interpreteren.

In het oude Israël dient, naast het fundament, de hoeksteen als basis voor solide bouwwerken. De hoeksteen is min of meer het uitgangspunt van elke bouw. Hij wordt het eerste gelegd. Daarom is het van groot belang dat de hoeksteen voldoet aan de eisen van zijn positie. Als hij niet goed is, gooit de bouwvakker hem weg. Dat is de achterliggende gedachte van de bekende beeldspraak in Psalm 118:22, te weten: De steen die de bouwers afkeurden is de hoeksteen geworden.

Fundament

Hoeksteen wordt ook wel vertaald als 'leider' of 'hoofd'. In de Bijbel wordt gesproken over De Heer als levende steen, tevens hoeksteen. Hij is het fundament van de geloofsgemeenschap. Voor de volgelingen van Christus geeft die steen hoop en kracht. Jezus als leider, als de basis die krachtig genoeg was om op te bouwen.

Echter, voor degenen die niets van Hem willen weten kan Christus' leven en werk een hoeksteen zijn waaraan men zich bezeert. Denk aan de schriftgeleerden. Zij keurden de persoon Jezus volledig af. Hij vertelde over God de vader op een manier die niet van toen was en hij bracht de positie van de schriftgeleerden daarmee zelfs in gevaar. In Matteüs 21, vers 33-43 spreekt Jezus over een gelijkenis, van knechten van een landheer die niet trouw zijn aan hun landheer. De laatste verzen luiden als volgt: "Toen de hogepriesters en de farizeeën zijn gelijkenissen hoorden, begrepen ze dat Hij over hen sprak. Ze wilden Hem graag gevangen nemen, maar ze waren bang voor de reactie van de menigte".

Kijken we naar een hoeksteen in zijn letterlijke betekenis: de meeste bouwwerken zijn vierkant of rechthoekig en kennen dus hoeken, zoals onze huizen. Een muur op zich, gebouwd van rechte stenen, is niet sterk. Een stevige storm en de muur gaat om. Een 2e muur, eveneens gebouwd van rechte stenen, is ook niet bestand tegen natuurgeweld. Maar, de rechte muren middels hoekstenen met elkaar verbonden geven sterkte aan het gebouw. Door de verbinding tussen die muren ontstaat die sterkte. Verbinding is hier het sleutelwoord!

Let wel: elke steen heeft zijn eigen rol. Met enkel hoekstenen maak je geen stevig gebouw, de rechte stenen zijn ook absoluut noodzakelijk! En om te kunnen bouwen heb je heel veel rechte stenen nodig. En hoekstenen!

Vertaling naar mensen

Rechte stenen en hoekstenen kunnen ook vertaald worden naar mensen. Er zijn vele soorten rechte stenen, grote, kleine, smalle, brede en veel mensen passen wel in een jasje van één van de rechte stenen. Maar lang niet iedereen. Er zijn er óók velen die een jasje van een hoeksteen nodig hebben. En het is niet altijd zonneklaar dát er een ander jasje nodig is. Het is mooi, zo niet gemakkelijk, als iedereen meteen in het goede jasje zit. Die van de rechte steen of die van de hoeksteen. Maar het echte leven is niet zo simpel. Je kunt nog zo hard werken aan een studie of een baan, maar het lukt alsmaar niet. Dan ga je je toch achter de oren krabben. Ben ik dan een mislukkeling? Nee, het betekent eerder dat je het verkeerde jasje probeert aan te

trekken, maar dat het niet past. En dan is de oplossing niet om te willen boetseren, zagen of schaven opdat het wel past, maar kijken, waar past het wel?

Hoekstenen hebben hun eigen vorm. En met meerdere hoekstenen bij elkaar voel je je gezamenlijk sterker en kunnen die 2 muren sterker staan. En het mooie is: niet alle hoekstenen hoeven dezelfde vorm te hebben, ze hoeven niet hetzelfde te zijn. Wel hun functie m.b.t. verbinding, kracht, stevigheid, veiligheid. Afgekeurde stenen/mensen kunnen vaak eigenzinnig zijn, maar ook sterk en verbindend.

Een voorbeeld: zet in een koor een bas op de plek van een sopraan en verwacht van hem de sopraanpartij te zingen, dan is het bij voorbaat gedoemd te mislukken. De bas zal zich ongelukkig en ongemakkelijk voelen. Maar, zet die bas op de plek van de bassen, dan komt hij tot zijn recht en kan hij stralen!

Mensen zien met kwaliteiten

Tijdens de liturgiebespreking beaamde Hans dat. Als leidinggevende ziet hij mensen met kwaliteiten, en zwakheden. Hij probeert dan niet de zwakheden om te zetten naar kwaliteit, door te boetseren, schaven en kneden. Nee, hij zet de mensen dermate in dat eenieder zijn/haar sterke kant kan gebruiken, waardoor het team als geheel beter wordt!

Daarom moeten we niet denken in termen van goed of kwaad, maar meer over het wel of niet passen in een bepaalde situatie of op een bepaalde plek. Dat deed Messi Hutak ook.

In de eerste lezing kwam hij aan het woord. Massih Hutak kwam op zijn zesde vanuit Afghanistan naar Nederland. Hij kreeg van zijn vader de plicht mee om Nederlander te worden. En dus rondde Massih het vwo af, studeerde Nederlands en werd docent Nederlands en maatschappijleer op een vmbo-school. Toch, na al die jaren waarin hij naar eigen zeggen 'zo zijn best heeft gedaan', trekt hij de conclusie: 'Ik hoor er niet bij.' Hij begint een hiphop- en een schrijfcarrière en stopt op een gegeven moment met zijn werk als docent. Hij komt nog steeds veel op scholen om hiphopworkshops te geven aan jongeren. Jongeren zoals hij. Maar zij groeien op in een andere samenleving dan hij deed. Eén die volgens hem behoorlijk is verhard. Toch wil hij een positieve boodschap aan zijn leerlingen meegeven, ook al het is een harde wereld. Een wereld zonder stageplekken en met vooroordelen. Hij legt de leerlingen uit dat ze twee handen hebben waarmee ze aan de slag kunnen en dat ze niet zielig zijn. Ze moeten zoeken naar iets wat bij ze past, waar ze zich op kunnen focussen. Dat helpt."

En dit laatste is een wezenlijke kern: zoeken naar iets wat je past en je daar dan op focussen.

Een plek in ons gastland

Dat is wat Cecilia en ik ook gedaan hebben. Cecilia als Zweedse in Nederland en ik als Nederlandse in Frankrijk. Beiden hebben we gezocht naar onze plek in ons gastland. Cecilia was gefocust op de taal: het Nederlands beheersen. Met een Zweeds diploma als bedrijfskundige heeft ze hier jarenlang gewoond en gewerkt en haar plek in de maatschappij gevonden. Totdat het jasje niet goed meer paste. Als 50-jarige heeft ze

zich omgeschoold tot apothekersassistente. Deels gedreven om een andere plek in de maatschappij te vinden, deels gedreven om de taal beter te leren, zowel mondeling als schriftelijk. Haar motto is: wees niet bang om iets nieuws te beginnen. Een Zweeds gezegde, vrij vertaald, luidt: “Het is beter om in de verkeerde trein te stappen, dan helemaal niet in te stappen”

Geen Française onder Fransen

In Frankrijk vond ik het aanvankelijk moeilijk om mijn plek te vinden. En zonder plek, geen verbinding. Ik was thuis met 2 heel kleine kinderen en werkte niet, maar ik had wel heel veel tijd. Beetje bij beetje kwam ik tot de ontdekking dat ik me nuttig kon maken in het verenigingsleven: die van het dorp, van de diverse scholen die mijn kinderen doorlopen hebben en van de sportvereniging. Ik heb in diverse verenigingsbesturen gezeten en heb aan de wieg gestaan van 2 bloeiende verenigingen in ons dorp. Ik voel me nog steeds geen rechte steen, ik ben geen Française onder de Fransen. Maar ik heb wel mijn plek gevonden en ik durf mezelf wel een hoeksteen te noemen in ons dorp, een hoeksteen waar 2 verenigingen zich op gevestigd hebben.

Tijdens de liturgiebespreking kwamen ook Thomas en Noud-Lodewijk aan het woord. Thomas zei dat boven alles de fundering het belangrijkste is. Of dat nu van een gebouw is of iets anders, zoals bijvoorbeeld een organisatie. Als de fundering niet goed is, gaat het geheel niet goed. Hij is zelf Duif van het eerste uur. Hij vertelde dat, na een beginperiode met priesters voor de vieringen, ze op een gegeven moment zèlf de vieringen zijn gaan doen, en dat dàt werkte! Dat jasje bleek beter te passen. En, zo vertelde Thomas verder, met het opvangen van vluchtelingen in de kerk is mede de basis gelegd voor het fundament van de Duif. Een superfundament, waardoor we ook nu, na bijna 50 jaar, een mooie gemeenschap zijn waarin eenieder tot zijn/haar recht mag komen met zijn/haar eigen kwaliteiten. Of we er nu zijn als voorganger, als koorlid, als bestuurder of als kerkganger, er is waardering voor eenieder van ons. Niet oordelen, maar waarderen wat eenieder bijdraagt. We zijn verbonden met elkaar en elke schakel is onmisbaar.

Daarom wil ik graag toevoegen: denk niet, ik ben niets bijzonders want ik ben geen hoeksteen. Ik ben "maar" een simpele rechte steen. Ik wil jullie zeggen, simpele rechte stenen zorgen even goed voor verbinding. Die verbindt de steen links en rechts. Zo zorgt elke steen voor verbinding in het geheel. Zo is elke mens een verbinding op zijn/haar niveau.

Troostgeschenk

Over verbinding vond ik de tekst van Karin in haar blog Troostgeschenk. Ze schrijft dat alle mensen, op de een of andere manier met elkaar verbonden zijn. Het staat eigenlijk haaks op wat we in het dagelijks leven ervaren, en toch, soms komt het boven drijven. Bv bij feesten, zoals Koningsdag of als Oranje een belangrijke voetbalwedstrijd wint. Ook bij rampen komt de verbinding onverwachts boven, zoals toen de coronapandemie uitbrak. En soms in een heel andere setting: Bert vertelde ons over de grote verbondenheid onder de *Extinction Rebellion* demonstranten op de A12. Dan blijkt dat er veel meer verbinding tussen de mensen is dan we voor mogelijk

houden. Alle hoekstenen en rechte stenen komen samen in een groot sterk gebouw.
Door een zilveren lijn horen wij bij elkaar en hebben voor elkaar te zorgen.

Moge dat zo zijn.

Pianomuziek door Stephanus Martono

Geloofsbelijdenis

- V. Ik geloof in God de Vader, de Schepper van alle dingen.
A. Verbinden wij ons om deze wereld als Gods schepping te bewaren en de goederen van de aarde met alle mensen te delen.
- V. Ik geloof in Gods zoon Jezus, die onze vrede is.
A. Verbinden wij ons om ons te verzetten tegen de geest van bedreiging van elkaar en in onze beslissingen en in ons doen en laten de vrede tussen mensen en de band tussen de volkeren te bevorderen.
- V. Ik geloof in God de heilige Geest die leven schenkt in het aangezicht van de dood.
A. Verbinden wij ons om onze angst voor de toekomst, de berusting die ook ons overvalt, met vertrouwen en hoop te overwinnen, omdat wij weten dat de kracht van God machtig is in de zwakken.
- V. Ik geloof in de eenheid van de kerk, zoals God die wil en tot ons brengt.
A. Verbinden wij ons om acht te slaan op elkaar, voor elkaar open te staan en met elkaar een antwoord te geven op de liefde van God in de dagelijkse werkelijkheid van ons leven.
- V. Ik geloof in het Verbond van God, dat Hij in Jezus vernieuwd heeft voor alle mensen op deze aarde.
A. Verbinden wij ons om met elkaar op weg te gaan in de verwachting dat God onze voeten zal richten op de weg van de vrede.

Collecte

Om onze wekelijkse vieringen te kunnen houden maakt onze gemeenschap kosten. In de Duif dragen veel mensen bij door middel van een periodieke of jaarlijkse bankafschrijving. Daarnaast kun je vandaag ook een bijdrage in de collecteschaal doen. Ook kun je een bijdrage doen door de QR-code te scannen met je mobiel. Een standaardbedrag van tien euro is ingevuld, dat kun je naar eigen inzicht veranderen. Hartelijk dank voor je gift.

Stichting De Duif

Lied

H. Oosterhuis/ T. Löwenthal

Ik was in de aarde, er waren geen woorden,
ik lag als een dode, een steen in het donker.
Het was toen er licht was, een licht zonder vormen,
het licht van de hemel, dat ik mij strekte en stond.

Met ogen die zagen, met oren die hoorden
maar met geen woord in mijn mond. (2x)

Ik klom uit de aarde, uit afgrond naar boven,
ik stond op de aarde, woestijn was de aarde.
Toen hoorde ik stromen van water, van water,
ik zocht en ik vond het, ik dronk met mijn hart aan de grond.

Ik drenkte mijn wortels, ik ademde morgen
maar nog was geen woord in mijn mond. (2x)

Ik ging over bergen, ik zocht het in wouden,
ik liep over zeeën, de zon zweeg mij tegen,
de maan zong me wakker, de sterren met monden
van goud, met hun lippen van zilver, verslonden mijn hart.

Ik vluchtte in dromen, daar woonde ik eeuwen,
daar woonde de dood in mijn hart.

Een avond ik hoorde een stem als het stromen
van water, van veraf snel aankomend water.
Ik hoorde en vreesde een nacht zonder einde,
een angst zonder woorden bezette mijn ziel en verstand.

Toen lichtte de morgen de stem was gekomen
en legde zijn woord in mijn hand. (2x)

Die dag zag ik mensen uit afgrond van aarde
uit eeuwen woestijnen gekomen, wij mensen.
Om water, om woorden, om handen vol liefde,
met monden vol vragen en elk met een ander gezicht.

En zo werd het avond en afgrond en liefde
en zo werd het morgen van licht. (2x)

De intenties uit het groene boek en uit de gemeenschap

Lied

T. Consalvatico/ B. Huijbers

Slechts het brood dat wij te eten gaven
zal ons verzadigen.
Slechts de gevangene die wij verlost
zal ons bevrijden.
Slechts het gewaad dat wij wegschonken
zal ons bekleden.
Slechts de zieke die wij bezochten
zal ons genezen.
Slechts het water dat wij te drinken gaven
zal ons verkwikken.
Slechts het woord dat leed verzachtte
zal ons troosten.

Onze vader

Onze Vader, die in de hemel zijt,
uw naam worde geheiligd;
uw koninkrijk kome;
uw wil geschiede op aarde, zoals in de hemel.
Geef ons heden ons dagelijks brood
en vergeef ons onze schulden,
zoals ook wij onze schuldenaars vergeven.
En leid ons niet in verzoeking,
maar verlos ons van de boze.
Want van U is het koninkrijk
en de kracht en de heerlijkheid
in eeuwigheid.
Amen.

Nodiging

Delen en breken van brood en wijn

Lied

H. Oosterhuis/ A. Oomen

Boek, jij bent geleefd,
zeg ons hoe te leven.
In mijn letters staat geschreven
dat alleen de geest doet leven.
Licht en adem is de geest.
Daarom ben ik neergeschreven:
dat je zonder angst zult leven
wat je leest.

Boek, jij bent geleefd,
zeg ons hoe te leven.
Wou je leven met zovelen,
hier op aarde, moet je delen:
licht en adem, geld en goed.
Wie maar leeft om meer te krijgen
die zal sterven aan zijn eigen
overvloed.

Boek, jij bent geleefd,
zeg ons hoe te leven.
Mozes heeft de weg gewezen,
hoor de woorden der profeten:
licht en adem zal er zijn.
Als je mens wordt zoals Jezus.
Liefde als een mens aanwezig,
wijn van liefde, brood des levens, zoals hij.

Boek, jij bent geleefd,
zeg ons hoe te leven.-
Niemand weet hoe jij moet leven,
nergens staat het opgeschreven,
liefde tegen liefdespijn,
vriendschap tegen duizend vrezen,
zoet dat bitter kan genezen,
mens voor mensen, recht en vrede,
licht en adem, heel veel leven,
mag je zijn.

Vrouw, waar is je broer?
mens, waar is je zusje?
't Meeste van een mensenleven
wordt het minste opgeschreven:
hoe zij trouw zijn aan elkaar.
Lijden, sterven, liefde leren,
zouden wij dat ook proberen,
werd het waar.

Gedachten bij het thema

Lijntjes

Voor wie het liefst naar buiten gaat
Of kliederen waar een som moet staan
Voor wie nog vraagt waarom iets moet
Voor wie het altijd anders doet
Ooit zoeken ze jou
Kom jij aan de beurt
Juist als je niet...
Binnen de lijntjes kleurt

Mededelingen

Slotlied

H. Oosterhuis/ T. Löwenthal

Die mij droeg op adelaarsvleugels,
die mij hebt geworpen in de ruimte.
En als ik krijsend viel
mij ondervangen met uw wieken
en weer opgegooid
totdat ik vliegen kon
op eigen kracht.

Zegenbede

Moge God ons zegenen met onrust bij gemakkelijke antwoorden, halve waarheden, en oppervlakkige relaties zodat er diepgang vanuit ons hart moge leven.

Moge God ons zegenen met boosheid over onrechtvaardigheid, onderdrukking, en uitbuiting van mensen zodat we werken voor rechtvaardigheid, vrijheid, en vrede.

Moge God ons zegenen met tranen die we plengen voor hen die lijden door pijn, verwerping, honger, en oorlog zodat we onze handen zullen uitstrekken tot troost.

En moge God ons zegenen met zoveel dwaasheid dat we geloven een verschil te kunnen maken in de wereld. Zodat we datgene bereiken waarvan anderen zeggen dat het onmogelijk is.

Tegendraads, divers en verbonden.

Gezegend zijn we met elkaar.